

Ultraviolet Denken

Filosofie aan de Rand van het
Waarneembare

Ultraviolet Denken

Filosofie aan de rand van het Waarneembare

René Oudeweg

Paradosis

2026

René Oudeweg
Ultraviolet Denken

Gepubliceerd door Paradosis
para-dosis.nl

Copyright © 2026 Paradosis

Author: René Oudeweg

Coverdesign: René Oudeweg

ISBN: 9789403881775

NUR 730

Self-publishing platform: bookmundo.nl

Alle rechten voorbehouden

Extreem Violet: Waar de Werkelijkheid Onze Zintuigen Verlaten

Inhoud

De Onmogelijke Helderheid.....	9
Ultraviolet Denken.....	18
Het Spectrum Licht.....	26
Luminologie.....	32
Extreem Violet Denken.....	39
De Triade van Interpretatie: Neutre, Tegenpool en Chaos....	46
De Hexagonale Rede: Bijen tussen Licht en Vorm.....	53
Honingraat en Chip: Twee Geometrieën van de Wereld.....	61
De Paradox van het Eerste Rood.....	68

De Onmogelijke Helderheid

Het oervraagstuk van licht en donker, van zwart en wit, is geen eenvoudige dualiteit maar een spanning die zich door de geschiedenis van het denken slingert als een onderstroom die telkens opnieuw van gedaante verandert. Het is een vraagstuk dat zich niet laat reduceren tot moraal, fysica of metafysica alleen, maar zich juist ophoudt in de schemerzone tussen die domeinen. Licht en donker zijn geen tegenstellingen die elkaar simpelweg uitsluiten; zij veronderstellen elkaar, articuleren elkaar, en verliezen hun betekenis zodra één van beide verdwijnt. Wie het licht wil begrijpen zonder het donker, begrijpt slechts een abstractie, geen werkelijkheid.

In de vroegste kosmologieën verschijnt licht als het eerste onderscheid, als de initiële breuk in een ongedifferentieerde totaliteit. De scheiding van licht en duisternis is geen secundaire ordening, maar de voorwaarde voor orde zelf. Wat hier opvalt, is dat licht niet eenvoudigweg “goed” is en donker “slecht”; eerder markeert het licht de mogelijkheid van onderscheid, van zichtbaarheid, van manifestatie. Duisternis daarentegen blijft de grond waarin alles besloten ligt, het reservoir van het nog niet onderscheiden zijnde. In die zin is het donker niet het tegendeel van licht, maar zijn voorwaarde.

De pre-socratische denkers begrepen dit op subtiële wijze. In de fragmenten van Heraclitus lezen we: “De weg omhoog en de weg omlaag zijn één en dezelfde.” Dit geldt evenzeer voor licht en donker. Het zijn geen afzonderlijke entiteiten, maar